

Cziczó Attila:

F É M

szar az egész

abszurd dráma szünet nélkül

©2008

www.cziczo.hu

s z e r e p l 6 k:

Samu, a fiú

apuci (*Samu, apaként*)

...

Stella, a gyerek (*egy kíváncsi kislélek amúgy*)

...

Lola, a lány

anyuci (*Lola, anyaként*)

zsonglőr

...

papa, Samu apja

László Viktor, sármos rendőr, beceneve Luis

doktor, bohóc, operatőr, srác, paparazzi

...

mama, Lola anyja

pszichológus

Elvira, asszisztens

zenész, papa (*amikor lány játssza*)

...

Szuzi, papa szerelme

Abigél, színésznövendék

Ő, lila lélek

dada, kurtizán, rajongó

...

kórus

...

ELŐTTE

Lola és Samu a rendezői baloldalon állnak-ülnek-fekszenek, különböző pózokat felvéve, mintha egy fényképhez álltak volna össze. Stella és Ó, a lila lélek embereket „vadásznak”, majd Lola és Samu lesz a kiválasztott.

- LOLA   Érettségi. *(sóbajt)* De furcsa!
- SAMU   Aztán? Az élet jön!
- LOLA   *(bittel)* A nagybetűs élet!
- SAMU   Négy-öt év drámatagozat után mi jöhet? Mi? *(várja a hatást)*
- LOLA   Pincérkedni egy bárban, aranyos kis fehér fodrokban felszolgálni egy forró kávét, mosolyogva elfogadni a borraivalót, a lényeg, hogy szívni, szívni, szívni!
- SAMU   Nem színész leszel?
- LOLA   Ja, tényleg. Vár a színpad!
- SAMU   *(gúnyosan)* Színpad? *(álmodozva)* Kamera! Cannes, Berlin, Venece, az Oscar! Megcsinálom „azt” a filmet, amit a legnagyobbak... A fiúról, aki keresi hűtlen apját. Mély lesz, és korszakalkotó. Az én filmem!
- LOLA   Összejön? Leszek én olyan a színpadon, mint Déryné, Karády, Ruttkai, Básti, Fullajtár?
- SAMU   Mennyi név!
- LOLA   Hírnév.
- STELLA   *(vigyorog)* Oh, yes! Fame’s waiting for you!
- SAMU   *(udvarol)* Évek óta figyellek.
- LOLA   Tényleg?
- SAMU   Csak te nem voltál meg.
- LOLA   Már azt hittem, nem is leszek.
- SAMU   Ki nem hagynálak!
- LOLA   Ne is.

SAMU Te vagy a csúcs.
LOLA Na ne!
SAMU De, komolyan!
LOLA Akarsz most?
SAMU Szerinted?
LOLA Akkor?
SAMU Akkor? *(odabújik a lányhoz)*
LOLA Van nálad?
SAMU *(keresgél)* Hoppá, kifogytam.
LOLA *(az automatára mutat tekintetével)* Van apród?
SAMU *(keres, talál)* Egy százas! Ez jó befektetés lesz.
LOLA Siess!
SAMU Sietek. *(felugrik, az automatához szalad)*

Lola szerelmesen néz utána, lassan lefejtí válláról topját. Sötét.

ELSŐ

Kávézó, szabadtér, néhány asztal, egyiknél mama ül, másikenál Samu és apja. (Minden fekete-fehér. Stella végig jelen van, de a többiek nem látják.)

PAPA Hittel él az ember, fiam. Meg tudod csinálni! Meg tudod tenni!
Az egyedüllét nem egyenlő a magánnyal! Sosem vagy egyedül,
érted? Meg tudod tenni!

SAMU Apa, ez lehetetlen!

PAPA Szemikém, figyelj apádra! Mi van ebben a világban? Mi van ér-
ték? A hit.

SAMU A hit?

PAPA A hit. *(elgondolkoznak)* Gyere ide!

Papa két kezét Samu halántékára teszi.

PAPA Érzed?

SAMU Nem.

PAPA Most nem is, persze, de majd fogod. Bizsergést, erős nyomást,
forróságot, és akkor megtudod, milyen, amikor eljő.

SAMU Miért, tényleg eljő?

PAPA Ő? El.

Csend.

SAMU Apa. Azért hívtalak, mert kérdésem van.

MAMA *(eddig kortyolgatta kávéját; kiabál)* Garçon!

PAPA *(mamának)* Csendet, kérem!

MAMA *(morog)*

PAPA Mondjad, Szemikém!

SAMU Tényleg kellett ez? Megölni azt a babát? Miért nem lehetett
volna felnevelni? Miért nem maradhattam együtt Lolával? Ez a
cselekedet a természet ellen van!

PAPA *(felugrik, rohangál, haját tépi, vonyít)*

SAMU Jól vagy, apa?

PAPA Miért kell erről annyit beszélni? Mondd, miért? Elment, elment! Mintha nem is lett volna! Sosem volt! Felejtsd el! Mindkettőt! *(elrohan)*

Jön a pincérnő, Lola, szomorú szemekkel néz Samura, aki elkapja fejét, mielőtt összeérne tekintetük. Lola erőt vesz, kedvesen mosolyogva odalép mamához.

LOLA Parancsol?

MAMA Kishölgy, a kávé hűvös, a lég párás, a teríték... brrr! Mi ez itt, kupleráj?

LOLA Egy pillanat! *(rendet rak)* Rend lesz. *(sír)* Rend lesz.

MAMA Ne sírjál nekem, egy felszolgáló ne sírjon itt nekem!

LOLA Bocsánat. Egy pillanat.

MAMA Nem szép látvány, taszító. Folyik az orrod. Tedd rendbe magad!

LOLA Anya!

MAMA Nem ezt a modort tanultad otthon, kishölgy!

LOLA Anya... *(sír)*

MAMA Meg kellett volna szülni azt a gyereket! Én is megszülettek, és nem volt egy nagy élmény, hidd el! Szaporodni kell, nem abortálni! *(Samura néz)* Szexeltetek, mint a nyulak, ész nélkül, hát mit vártok?

LOLA *(Samunak)* Én akartam!

MAMA Akkor? Tessék megszülni!

MÁSODIK

Megindul a szülés. (Pontos koreográfiára, a zenét követve.) Lola terpeszben áll egy emelvényen, lábai között gumilepedő, középen kis réssel, azon préselődik ki Stella. Samu kamerával veszi a szülést, nagyon lelkes. Mama undorodva figyel, néha elhányja magát. A szülést a dada vezeti, a doktor arrébb áll, pénzt számol borítékából, és telefonál.

DADA Nyomjon, anyuka, nyomjon! Most!

LOLA *(nyom)*

Az angol szöveget éneklik a szereplők is, a playback mellett.

APUCI *(ordít)* [Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah! Yeah!]

DADA Most ne! Most ne nyomjon!

APUCI [I do not need]

LOLA [He does not need]

APUCI [A microphone]

LOLA [A microphone]

APUCI [My voice is fuckin]

LOLA [Fuckin]

APUCI [Powerful!]

LOLA *(ordít)* [Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!]

DADA Nyomjon, anyuka! Már látom a fejét!

Apuci közel megy a nyíláshoz, a doki eltolja.

DOKTOR [Sorry]

A doki is aktivizálja magát, néha odanéz a szülésre.

APUCI Semmi gond. *(törölgeti a kamerát)*

A dada húzza Stella fejét. Forgatja, erőlteti.

DOKTOR [I did not mean]

DADA [He did not mean]

DOKTOR [To blow your mind]

DADA [To blow your mind]

DOKTOR [But that should happen to me, all the time!]

Egyszerre beszél mindenki.

APUCI Látom a fejét!

STELLA Nagyon nehéz! Szoros!

LOLA Jön? Látod, Samu?

APUCI Látom! Gyönyörű kislány!

DOKTOR Azt még nem tudjuk, ugye.

STELLA Nem kapok levegőt! Nem kapok... illetve kapok levegőt! Nagyon furcsa!

APUCI Itt a feje!

LOLA Látod?

APUCI Látom!

STELLA Nagyon fáj!

LOLA Fáj!

DADA Nyomjon, anyuka!

APUCI Itt van!

STELLA Segítsetek, kérlek! Segítsetek!

DADA Ez az!

DOKTOR Készen is vagyunk.

LOLA Kinn van?

DADA Egy pillanat!

EGYÜTT [Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!]

Stella kiesik, Lola a földre zuhan, betakarja a lepedő. Stella némán fekszik. Csend. (Lola már anyuciként bújjik elő a lepedő alól.)

ANYUCI *(súgva)* Stella! Stella!

STELLA *(fáradt hangon)* Mi van? *(eszmél)* Ja! *(sír)* Oá-oá-oá...

APUCI Hallod? *(csodálkozva nézi anyucit)* Megváltoztál!

Anyuci és apuci ölelik Stellát.

ANYUCI Stella!

APUCI Stella!

STELLA *(fáradtan mosolyog)* Hello.

Hosszú ölelés.

MAMA Kishölgy, szedd rendbe magad! Micsoda mocsok!

Egy fülbevalót vesz elő, belenyomja Stella fülébe, aki felsír.

MAMA A családi örökség. Gyöngy fülbevaló. Ez a gyerek a mi lányunk!
Lehet felnőni!

ANYUCI Anya vagyok, anya!

MAMA Nem kell túldimenzionálni! *(anyucival kimennek)*

Apuci tekergeti a rádiót, nem talál megfelelő számot, kikapcsolja. Ringatja Stellát. Közben mesél neki egy füzetből. A történet alatt Stella felnő: kalimpál kezeivel, majd lábaival, hasra fordul, mászik, tétován lépdel, kacarászik, szaladgál, s máris három éves lesz.

APUCI *(olvas)* A fiú először hallotta, hogy neki is volt édesapja. Kíváncsisággal és félelemmel telve indult el, hogy megtalálja őt. Az első ember, akivel találkozott, a gonosz öregasszony volt. Az apámat keresem – mondta, de a satnyaság csak kikacagta. Ha nincs apád, akkor nem is lesz, ne keresd, felejtsd el! – válaszolta gúnyos kacaj kíséretében, azzal leköpte a fiút, s továbbállt. A fiú elpityeredett, de nem adta fel. Pedig érezte, hogy a kor felette is eljárt. Meglett, őszülő halántékú férfi lett belőle. *(elérzékenyül)* Én is öregszem. *(eldobja a füzetet)*

Vidámpark: bobóc, szonglór, kurtizán, zenész. Apuci sétálgat Stellával, aki egy kishétközi teker mellette. Mutogatja a sok embert, játékot, nagyokat kacag, majd elkomorul.

STELLA Nem is vagy öreg, apuci.

Apuci nem érti Stella beszédét, gügyögésnek hallja.

APUCI Mit gügyögsz, Stella? Gügyögi, gügyögi. Kislányom!

STELLA Hiába próbálsz szentimentálisnak tűnni, nekem akkor sem lesz meg a törtört öregember. Ne akard feladni!

APUCI *(megpuszítja)* Tudod, mit adtam fel érted? Mindent!

STELLA Hárítasz.

APUCI Anyucival ezt nem lehet megbeszélni. Nem lehet. Konceptcionális különbségek választanak el tőle. Ezért nem beszélek vele. Már nem. Ugyulibugyuli! Nézd, ott a bohóc!

STELLA Nem érdekel a bohóc.

APUCI Nézd, ott egy muzsikus! Ott meg egy zsonglőr! Milyen csodálatos világ, ugye?

STELLA Játsszunk körtáncot! (*rángatja apucit*)

APUCI Jaj, ne, én már öreg vagyok ehhez!

STELLA Apuci, huszonegy éves vagy. (*tagolva*) Huszonegy.

APUCI (*eszmél*) Ja, tényleg! Huszonegyet mondtál?

STELLA (*gügyög*)

APUCI Huszonegy éves vagyok! Fiatal, életerős! És a szlenget nyomom. Kajakra! Azért, mert férj vagyok, apa vagyok, azért legyen konzervatívan sztereotíp?

STELLA Khm! (*visszatereli*)

APUCI Jé, egy prosti!

PROSTI Hello! Furulya? Szaxi?

ZENÉSZ Na! Szopjunk kérem, ne zenélgessünk!

BOHÓC (*kecag*)

ZSONGLŐR Ah!

APUCI Király! Anyád ezt látná!

ANYUCI (*hirtelen ott terem*) Samu!

APUCI (*nem érti, hogy került oda anyuci*) Te?

ANYUCI Felelőtlen vagy. (*Stellára mutat*) Három éves, könyörgöm!

STELLA Anyuci, kérlek!

APUCI De olyan színes itt minden! Vágod?

ANYUCI Félelmetes a világ! Samu, csalódtam benned!

APUCI Lola, fiatalok vagyunk, előttünk az egész élet.

ANYUCI Samu, holnaptól dolgozom.

APUCI Mi?

ANYUCI Adminisztrátor leszek egy német cégnél.

APUCI (*rosszul lesz*) Fejezd be!

ANYUCI Reggel nyolctól délután ötig.

APUCI (*keresztet vet*) Hagyd abba! Ne mondd!

ANYUCI Dolgozó nő lettem.

STELLA Anyuci feladta. *(sír)*
 APUCI A lányod is sír. Mit csináltál?
 ANYUCI *(könnyezve)* Élni kell, Samu!
 APUCI De nem így!
 STELLA *(sírva)* És az álmaidok?
 ANYUCI Pisilni kell? Menjünk haza!
 APUCI *(szorítja a balántékát)* Menni fog! Menni fog! *(próbál vonaglani)*
 ANYUCI Fejezd be, Samu. Holnaptól te is munkát keresel.
 APUCI Soha!

Apuci rohangál, anyuci nézi, majd elsétál.

Otthon. Apuci újságot olvas. A háttérben – háttal – Stella játszik. Érkezik anyuci, kezében két nagy szatyor. Lerogyik egy székre, kivan.

ANYUCI Csekkek, számlák, bolt, zöldséges, apád hülyesége, a kicsi lányod hármás gyurmázásból, de kap tőlem akkorát, hogy megemlegeti.
 APUCI *(fel sem néz)* Megjöttél?
 ANYUCI Nem, nem jöttem meg!
 APUCI Csak azért, mert nem volt egy nagy belépő.
 ANYUCI Valóban?

Anyuci bekapcsolja a magnót, majd megismételve az előző jelenetet, újból megérkezik: táncolva, énekelve, kezében két nagy szatyorral. A végén lerogyik egy székre, kivan.

ANYUCI *(énekelve)* Számlák kifizetve/ Csekkek feladva/ Boltban álltam sorba/ Karom leszakadva/ Apád is felhívott/ Elhagyta a csaja/ A lányod hármás lesz/
 APUCI *(énekelve)* / Kész van már a kaja?
 ANYUCI *(szigorúan néz)*
 APUCI Ez már jobb volt. Eszünk?
 ANYUCI *(levágja a két szatyrot, sír)*
 APUCI Jól vagy?
 ANYUCI Nem vagyok jól. Az életem tragédia. Nem erre vágytam. Nem ilyen drámát akartam. Nekem lírára van szükségem. Epikára.

APUCI   Kösz, hogy figyelsz apukára.

ANYUCI   Apád egy here. És te sem vagy más.
Mit vársz még tőlem?

APUCI   Legyen hagymás!
Vagy mexikói, nekem az is jó.
Csak tejfölt ne!

ANYUCI   Te nyomorult, te tahó!
Csak tejfölt ne? Undorodom tőled!

APUCI   Úgy látom, éhen is halhatok felőled.
Rendeljek pizzát? Ha fáradt vagy, dőlj le!

ANYUCI   Te... te...! Inkább szó nélkül lőj le!

APUCI   Most mérges vagy?

ANYUCI   Nem, csak kiborultam.
Hogy élünk, nem látod?

STELLA   Már mindent megtanultam.

APUCI   Ügyes vagy, Stella. Látod, ez egy jó gyerek.
Nem kell a drámát csinálni!

ANYUCI   Az élet így kerek. *(hittel)*

APUCI   Ne főzzél ma már, sonkás pizzát rendelek.

ANYUCI   Rendelj! Nekem mindegy.

APUCI   Az élet így kerek. *(gúnyosan)*

ANYUCI   Elegem van! Én nem erre vágytam!

APUCI   Emlékszem, az első randin hánytam.
Ez a kapcsolat durva lett, nem gondolod, édes?

ANYUCI   Én?

APUCI   Hát nem is én! Elnyúlsz, mint egy rétes.

ANYUCI   Miattam szürkék a hétköznapok?
Miattam van, hogy megfulladok
a semmibe, amit te okozol, férjem,
se érzelmet, se vágyat nem adsz! Kérjem?

APUCI   Azér' van abban haszon,
ha benned volt a faszom.

ANYUCI Te állat, hogy beszélsz! A gyerek előtt?
 Te meg hogy nézel ki? *(Stellának a fejéből egy nyílvesző áll ki)*

STELLA A Varga Peti meglőtt.

ANYUCI Hét éve várom,
 hogy legyen egy párom,
 akire úgy nézhetek...

APUCI ... bocs, kérdezhetek?
 Csak én okozom ezt a szart?

ANYUCI Nézd ezt az erős kart!
 Ez az erő visz előre.

APUCI Legyünk nomádok, gyerünk a legelőre!
 Nekem nem kell sok, a luxust te kérted.

ANYUCI Milliók a földön éppen hogy megélnék!

APUCI Leszarom. Érted?

STELLA Rímeekben beszéltek. *(oda sem néz)*

ANYUCI Ne szólj bele, lányom!

APUCI Most jön a lényeg! *(viccesen)*

ANYUCI Elegem van belőled!

APUCI Asztakurva, tényleg? *(nevetve)*

STELLA Még mindig.

ANYUCI Mi mindig?

STELLA Rímeekben beszéltek.

APUCI Mi a fasz van?

ANYUCI Fogd már be!

STELLA Apuci!

APUCI Én lelépek.

ANYUCI Maradsz! És meghallgatsz!

APUCI Mondjad, Lola néni!

ANYUCI Ez így tovább nem mehet!

STELLA Mint a Frédi, Béni. *(néznek rá értetlenül)*
 Úgy beszéltek.

APUCI Látletet! *(Stellára mutat)*

ANYUCI   Azt hiszed, hogy viccelek?
                  Vége!

APUCI   Mi van?

ANYUCI   Ennyi volt.

APUCI   Itt hagysz?

ANYUCI   Elmegyek.

APUCI   Kérlek!

ANYUCI   Felejts el!

APUCI   Lófaszt!

ANYUCI   Nem bírom, rohadok!

APUCI   Figyelj rám!

ANYUCI   Rohanok! *(elrohan)*

APUCI   Édesem, lépj le! *(magának)*
                  Mélyütés a lépre. *(oldalához kap)*

Apuci leül a budira, újságot olvas.

STELLA   *(kiszámolózt játszik)* Ez elment mérgében, ez kakil a vécében, ez itt maradt egyedül, két éve hegedül, hét éves volt tegnap, nyolc éves lesz holnap, kilenc lesz, majd tíz, hol a tiszta víz, menstruál és melle nő, nemsokára bomba nő. Ecpec kimehetsz, anyu, apu, bejöhetsz!

Apuci végzett.

APUCI   Aszta, itt hogy rohan az idő! Leugrom újságért. *(elindul, de megtorpan)* Hé, lányom, te nagyon... hogy is mondjam... olyan más vagy, vagy mi!

STELLA   Tudod, apuci, ez a korral jár. Mivel én lány vagyok, ebben az életkorban teljesen természetes, hogy a nőies alkat kifejezetté válik: kerekded formák, csípő, mellek, hogy értsd. És megjelenik a menstruáció. Ezért is vagyok most sápadt, nyúzott, de nem akarlak a problémámmal zaklatni, menj csak!

APUCI   *(nem nagyon érti)* Jó, megyek. Te, tiszta anyád vagy! Csak más... *(mutatja a ciciket)* Na, megyek.

Apuci elmegy, szinte abban a pillanatban érzéke anyuci. Remeg, ideges, kapkodja a levegőt, leül, és egyből telefonál.

ANYUCI Halló! Engem molesztáltak, hozzám még senki sem ért a férjemen kívül, én ezt nem élem túl! (...) Nem, nem, nem! Azonnal csináljon valamit! (...) Én a Blaha Lujza téren álltam a lámpánál, munkából jöttem haza, de előtte még bevásároltam, mert minden elfogyott, és ki töltsse fel a készleteket, ha nem én! És hallottam, hogy most leárazás van a Blaha Lujza téren, ezért mentem csak oda, mert nem arra járok egyébként, nekem az kerülő. (...) Azt mondom! És ahogy álltam a lámpánál, tűzött a nap, nekem migrénem van, én nem bírom a napsütést, ezért sem járok nyaralni se, és odalépett az a férfi, és megfogta a... *(suttogva)* ... a mellemet. (...) Tessék?! (...) Hogy mi? Szandál, szoknya... (...) Kilátszik a térdem, igen. De ez miért fontos? (...) Egy világos top. Olyan vállpántos felső. (...) De van rajtam! Én már szültem, én szoptattam! (...) 80-B. (...) Én? *(ellágyul)* Valóban? Állítólag édesanyámtól örököltem, én nem is tudom... (...) Valóban? Milyen gyors! (...) Most? *(zavartan)* Hát persze. *(kinyomja a telefont)*

STELLA Mi történt, anyuci?

ANYUCI *(idegesen mászkál)* Menj a szobádba!

STELLA Nagyon fáj a hasam.

ANYUCI Nekem is fáj. Elmúlik. Menj!

STELLA De anya!

ANYUCI Várok valakit!

STELLA Nagyon fáj.

ANYUCI Az életben sok minden fáj. Tanuld meg, lányom!

Stella elmegy. Kopogtatás, majd belép a sármos rendőrtiszt, Viktor.

VIKTOR Egy bejelentés érkezett, miszerint erőszakoskodtak egy itt lakó hölgygel. Korrekt?

ANYUCI *(el van bűvölve)* Hú, micsoda gyorsaság!

VIKTOR A nevem Viktor. László Viktor. De szólítson csak Louisnak!

ANYUCI Louis... a Viktorból van?
 VIKTOR *(titokzatosan)* Erről nem beszélhetek. *(mélyen a szemébe néz)* Nézzük a tényeket, majd csak aztán simuljunk össze, korrekt?
 ANYUCI *(elbűvölve)* Nézzük!
 VIKTOR Tehát?
 ANYUCI Tehát én álltam a lámpánál, tűzött a nap, nekem migrénem van, én nem bírom a napsütést, ezért sem járok nyaralni se, és odalépett az a férfi, és megfogta a... *(suttogva)* ... a melleimet.
 VIKTOR Korrekt. Stimmel, a bejelentéssel megegyezik. És... *(megfogja a melleit)* a 80-B is stimmel. Korrekt.
 ANYUCI *(sóbajtva)* Én nem árulok zsákmacskát, nekem lányom van, és férjem.
 VIKTOR Zavaró körülmény. Mondhatnám: mily' kár!
 ANYUCI *(színpadiasan)* Mily' kár!
 VIKTOR Csak ne nézne úgy azzal a két szemével!
 ANYUCI Úgy nézek?
 VIKTOR Korrekt.
 ANYUCI *(felcsúdik)* Sajnálom, Viktor...
 VIKTOR Ha kérhetném: Louis!
 ANYUCI Ah, Louis! Én már nem szerethetek mást!
 VIKTOR És kedd esténként?
 ANYUCI Keddenként?
 VIKTOR Korrekt.
 ANYUCI Hetente egyszer?
 VIKTOR Hetente egyszer háromszor.
 ANYUCI Oh!
 VIKTOR Csak ha nem teher!
 ANYUCI Ó, nem, nem teher! *(kopognak)*
 VIKTOR Kopogtak.
 ANYUCI Kopogtak?
 VIKTOR Korrekt.
 ANYUCI Akkor... megnézem, ki az. *(kimegy)*

VIKTOR *(diktafonba)* A nő nem ellenkezik. Gyanús. Felmérni a terepet, férjet likvidálni, gyereket magam mellé állítani! Méretet növelni 80-D-re! Korrekt.

Anyuci jön vissza papával - aki nővé operáltatta magát – és papa szerelmével, Suzival. (Szerepcsere: papát a lány játssza!)

ANYUCI Kedves Viktor, bemutatom apósomat, és kedves párját.

PAPA *(kezet nyújt)* Papó.

SZUZI Szuzi.

VIKTOR Viktor. László Viktor.

PAPA Viktor, foglaljunk helyet! Én látom, hogy egy konzervatív embert ismerhetek meg személyedben, Viktor, én is az voltam, valamikor. Ne gondold, hogy becsültem is valamire a bungerákat! De a szerelem már ilyen. Szuzi leszbikus lett, követtem választásában. Nyomjuk az órált. Nem egy gusztusos együttlét, de hittel él az ember! Szeretem ezt a lányt!

SZUZI Papó nagyon cuki manus.

ANYUCI Nekem furcsa ez a helyzet.

PAPA Lolácska, én mindig is semmibe vettem a szabadelvűséget, de erős hittel mindent elfogadhat az ember.

VIKTOR Korrekt.

SZUZI Viktor, maga egy rendőr?

VIKTOR B.U.L.L.D.O.G. Százados.

ANYUCI *(huncutul)* Ezt eddig nem is mondta, Louis.

PAPA Mi ez a hangvétel?

ANYUCI Louis-val közel kerültünk egymáshoz.

PAPA Lola, te házasságot törsz?

SZUZI Papó, vesd le korlátaidat!

PAPA És Szemikém hol van ezekben a felforrósodott percekben?

ANYUCI Samuval összeördültünk.

STELLA *(jön)* Anyuci, fáj a hasam! *(csodálkozva)* Papa?

ANYUCI Kislányom, zavarsz!

VIKTOR *(mézesmázosan)* Á, a kedves kislány!

ANYUCI   A bácsi rendőr.
 APUCI   *(beront)* Mi van itt? Ki ez a férfi? És apa, te nő vagy?
 PAPA   Szuziért tettem.
 SZUZI   *(mobilján esemesezett)* Á! Á! A leszbikus már nem trendi! Á! Behalok
               rögtön! Papó, vissza kell csinálni a kukicádat!
 PAPA   Szuzikám, mi van?
 SZUZI   A hetero lett a divat!
 PAPA   Fasza! *(elrobannak)*
 VIKTOR   *(apucinak)* Uram! A nevem Viktor. László Viktor. De szólítson
               csak Louisnak!
 APUCI   Louis... a Viktorból van?
 VIKTOR   *(titokzatosan)* Erről nem beszélhetek.
 APUCI   Magyarázatot követelek!
 VIKTOR   Nem kertelek: én feleségében a nőt látom.
 APUCI   Lolában a nőt?
 VIKTOR   *(sír)* A hitvese gyönyörű!
 APUCI   Korrekt. *(anyucinak)* És te? Hogy döntesz?
 ANYUCI   Én nem tudom... olyan hirtelen jött ez az egész! Az apád is,
               meg Stella is, én... nem tudom...
 APUCI   Döntened kell, Lola!
 STELLA   Anyuci, most légy okos!
 VIKTOR   *(sírva)* Gyere velem, gyere velem!
 ANYUCI   De én... nem hagyhatom itt a mosatlant, még főznöm is kell,
               és Stella is...
 APUCI¹   Menj! Te Viktorhoz tartozol. Te tartod benne a lelket. Ha most
               nem mész el, meg fogod bánni. Nem ma, nem is holnap, ha-
               marosan. Életed végéig.
 ANYUCI   Mi lesz velünk?
 APUCI   Megmarad Párizs. Újra megtaláltuk.
 ANYUCI   Azt mondtam, nem hagylak el.

---

¹ Részlet a *Casablanca* című filmből.

APUCI   Sohasem fogsz. Nekem is van dolgom. Ahova megyek, nem követhetsz. Nem teheted, amit én. Nem vagyok nemes lelkű. De világos, hogy három ember problémája nem sokat számít ebben az őrült világban. Egy nap majd megérted. Fel a fejjel, kölyök!

STELLA   *(zavart nevetéssel)* Anyuci, elment az eszed?

Apuci megöleli Stellát.

APUCI   Az élet kemény, kislányom!

VIKTOR   Köszönöm! *(könnyek között)* De nekem elég lett volna a kedd is! Nekem nincsenek érzéseim, csak szexuális vágyam!

APUCI   *(ingerülten)* Csak a keddekről volt szó? Egészben nem kell?

ANYUCI   Tudod, mennyire tele vannak a napjaim, Samu!

APUCI   *(odalép Viktorhoz)* Louis, I think this isn't the beginning of a beautiful friendship.

Dobbant lábával, befogja Stella szemét, és leüti Viktort, aki elterül. Anyuci, apuci, és Stella kézen fogva elballagnak.

KÓRUS   Na mi
              lenne,
              ha nem
              lenne
              Stella?
              Akkor
              biztos
              lenne
              della!
              Stella
              nélkül
              na mi
              lenne?
              Szere-
              lembe
              bele-
              esne
              Samu,

Lola?
Nem, nem,
soha!
Hírnév
kontra
hétköz-
napok.
Ki győz?
Na ki?
Nézzük,
mi len-
ne ha
Stella
meg sem
szület-
ne!

HARMADIK

Samu öngyilkosságra készül, felvágja ereit, megfojtja, majd felkötöti magát, kiszúrja a szemeit, öklével a szívet üti. Lola mindeközben zümmögve medítál. (Minden fekete-fehér. Stella végig jelen van, de a többiek nem látják.)

SAMU Te Lola! Nem vagyok jól. *(Lola nem felel)* Mintha hiányozna egy alkatrészem! *(tapogatja végtagjait)* Lola, mit keresünk mi egymás mellett?

LOLA *(zümmög)*

SAMU Te Lola! Neked nem hiányzik valami? Valami kapocs! Ami, ha nagyon lazán is, de összetartana minket! Hm?

LOLA *(zümmög)*

SAMU Te Lola! Színésznőt csináltam belőled, baszod! Még mindig fel-szolgáltatnál, ha nem veszek szárnyaim alá! *(eszémél)* Bazzmeg, a szárnyaim! Azok hiányoznak!

Samu próbál repülni, nem megy. Érkezik az asszisztens.

ELVIRA Főnök, készen vagyunk.

Lola felöltözik, elmegy.

SAMU *(Elvirának)* Ez lesz az utolsó reklám, aztán nagyfilmet csinálunk, Elvira! *(sóbajt)*

Kezdődik a casting. Operatőr áll a kamera mögött, érkezik a színésznő.

ELVIRA Kérnék egy rövid bemutatkozást a kamerába!

ABIGÉL Abigél vagyok. Abai Abigél. Kedvesen vicces név, ugye? Az ország névsorának legelsője vagyok *(nevet)*

SAMU Micsoda irodalmi név! *(mosolyog)*

ABIGÉL Huszonegy éves vagyok, a KIMI-Bárka színészképző második éves hallgatója. Vagyok.

SAMU Filmben már szerepelt?

ABIGÉL Nem, filmben még nem szerepeltem, de előtanulmányokat folytattam, így felkészültnek érzem magam a feladatra, és egyébként nagyon tehetséges vagyok.

ELVIRA Köszönjük, Abigél, akkor most megkapja a feladatot.

SAMU Abigél, önnek azt kell eljátszania néhány percben, ahogy egy anya szereti gyermekét.

ABIGÉL Tessék?

ELVIRA Kell partner, vagy megy nélküle is?

ABIGÉL Bocsánat, de nem értem a feladatot.

SAMU Azt kell eljátszania, ahogy egy anya szeret!

ABIGÉL De, talán ha lehetne pontosítani!

SAMU Mit kell ezen pontosítani?

ABIGÉL Kaphatok egy helyszínt?

SAMU Legyen, mondjuk egy szoba!

ABIGÉL Jó. *(készül)* Gyerekszoba, vagy hálószoba?

SAMU Gyerekszoba.

ABIGÉL És mondjuk reggel?

SAMU Legyen!

ABIGÉL *(kezdené)* És hány éves a gyerek?

SAMU Hét. És lány, és vasárnap van, tavasz, süt a nap, az ablakon függöny, a napfény beszivárog, a szobában játékok szanaszét, a kislányon pizsama, a falon micimackós óra, az ágynemű harry potteres, a kislányt Annának hívják, és kék a szeme.

ABIGÉL *(elgondolkozik)* Ez így túl sok információ, feldolgozom. *(feldolgozza)*

SAMU *(szünet után)* Tehát: az anya szeret!

ABIGÉL Szeret. Jó. *(elváltoztatja arcát)* Ána, nogyon szeredlak tegidet, mindenel fandosab vogy nakem, szaretlek, keslanyom!

SAMU Álljunk meg! Ez mi is?

ABIGÉL Gondoltam szlávós akcentussal oldom meg, hisz a keleti emberek érzelmei a legerősebbek, s az orosz most elég trendi.

SAMU Köszönjük, Abigél, de legyen inkább a magyar valóság!

ABIGÉL Magyar.
SAMU Magyar.
ABIGÉL Jó.
SAMU *(csend)* Igen?
ABIGÉL Kérhetnék mégis partnert? Nem érzem a teret.
SAMU Elvira?

Elvira mérges, de leül, s kislányként játszik a földön.

ABIGÉL Lehetne, hogy most ébred fel?
SAMU Természetesen. Elvira?

Elvira lefekszik, majd nyújtózkodik kezével, ásít, felébred.

ABIGÉL *(hosszú készülődés után, zokogva)* Édes kincsem, egyetlen bogaram, hát felébredtél? Te vagy édesanyád egyetlen öröme, kislányom, Anna! Szeretlek, szeretlek, szeretlek! *(döbrent csend után felhevülten folytatja)* Szeretlek, szeretlek, szeretlek!

SAMU Húha!
ABIGÉL Erős volt? Csinálunk mozgástréningeket, onnan az erő.
SAMU *(cinikusan)* Bivaly. Elvira?
ELVIRA Talán egy árnyalattal finomabb megoldást, esetleg!
SAMU *(visszafogott idegességgel)* Tudja itt valaki, hogy szeret egy anya?
OPERATŐR Főnök, megpróbálhatom?
ELVIRA Te?
SAMU Miért ne?

Elvira áll a kamera mögé.

OPERATŐR *(Samunak)* Alattad jártam kettővel a drámatagozaton, biztos nem emlékszel rám, akkor még nagyobb darab voltam, de hagyjuk!
SAMU Lássuk, hogyan szeret egy anya! *(mosolyog)*
OPERATŐR Lehetne inkább apa?
SAMU Legyen apa!
OPERATŐR *(készül, sóhajt nagyokat)*
SAMU Nos?
OPERATŐR Kérhetnék partnert?

SAMU Abigél?

OPERATŐR Kösz, Abigél! *(Abigél áll)* Leülnél? *(leül)*

SAMU *(köhint)*

OPERATŐR Kezdem.

Néma jelenet. Az operatőr csak az arcával játszik, hol kedvesen néz, hol elszomorodik, nevet, elkomorul, sír stb. Majd megrázza magát, Samura néz.

SAMU Ennyi?

OPERATŐR Mély volt, mi?

SAMU *(felordít)* Egy faszt volt mély! Ebben a rohadt társaságban senki sem tudja, hogyan szeret egy anya, vagy egy apa? Hát milyen emberek vagytok ti? Milyenek? Mit akartok eljátszani? Júliát és Rómeót, az angol beteget, a pretty womant? Hát ennyi minimumot nem hordoztok magatokban, hogy felidéztek egy olyan pillanatot, ami a világon a legtermészetesebb érzés? Olyan sokat kértem? Olyan hatalmas feladatot adtam? *(halántékhához szorítja két kezét, remeg)* Nem megy! Nem megy! Nem megy! Takarodjatok!

ELVIRA Samu. *(megsimogatja a fejét)*

SAMU Hívja fel a feleségem, hogy későn érek haza!

ELVIRA *(összerezzen)* Természetesen. *(kimegy)*

Samu arca elfehéredik, karjaival eljátssza, mintha egy babát ringatna.

SAMU *(suttogva, csak magának)* Szeretlek, én úgy szeretnék!

Pszichológusnál. Halk óceánzúgás szól a magnóból. A pszichológusnő rengeteg csokoládét megesszik a beszélgetés közben.

PSZICHO Művésznő! Már vártalak.

LOLA *(sír)*

PSZICHO Az anyuka, ugye? El kell engedni!

LOLA Nekem kell egy megoldás! Így nem lehet élni, nem lehet karriert építeni, így nem lehet színpadra állni! *(sírva)* Hiányzik az anyukám! Senkim sincs.

PSZICHO Tudom. Megértem. Elhiszem. Elfogadom. Segítek.

LOLA Segítesz?

PSZICHO Én a pszichológusod vagyok, kishölgy!

LOLA *(rémmülten)* Anya!

PSZICHO Nyugodj meg! Lazulj el! *(bókuszpókuszokat csinál)*

LOLA Egyedül vagyok.

PSZICHO Tudom. Sámuel sem figyel rád. Mert Sámuel férfi. A férfi önző!
Mondd utánam: a férfi önző!

LOLA Önző.

PSZICHO A férfi gyenge!

LOLA Gyenge.

PSZICHO A férfi nem érez.

LOLA Érez.

PSZICHO Nem érez!

LOLA Nem érez.

PSZICHO Mi nők magunkra maradtunk!

LOLA Magunkra.

PSZICHO Egyedül vagyunk. Egyedül!

LOLA Egyedül.

PSZICHO *(basát fogja)* Meg kell erősítened önmagad! Ebben segíték neked.
Hallgasd és tanulj! Légy erős!

Bekapcsolja a magnót, ő pedig elvonul hányni. Lola hallgatja és ismétli a pszichológus felvett mondatait.

MAGNÓ *(pszichológus hangja)* Ellazulsz. Bőröd kisimul. Nyugodt vagy. Szép vagy. Érintsd meg magad! *(Lola félénken a lába közé nyúl)* Ne ott! A lelked érintsd! Mire gondolsz? *(Lola szólani akar)* Ne beszélj! Csak érezd, ahogy átalakulsz! Megszabadítod tested a salaktól, megtisztulsz. Ez vagy te. Te vagy! *(Lola hangján)* Én vagyok! *(Lola összererezzén, a pszichológus hangján folytatódik)* Szabad vagy, felszabadult vagy, egyedül vagy. És jó! Ez jó neked. Önálló vagy, tele vagy energiával, akarattal, pozitív érzésekkel. Erre vártál. Híres vagy. Hírnév. Hírnév! Hírnév! Mondd utánam:

hírnév! (*Lola ismétli*) Miután ezek a nagyszerű érzések jártak át, kinyitod a szemed, és megszólalsz. Beszélj!

LOLA (*elmosolyodik*) Egy kisbabát akarok!

PSZICHO (*odarohan, megrázza*) Mit akarsz?

LOLA Egy babát. Gyereket akarok!

PSZICHO Nem lehet! Ez nem lehet! Megtisztultál, elméd kitisztult, energiákban gazdag vagy, nem lehet, hogy ezt akarod! Nem lehet!

LOLA De.

PSZICHO Nem! (*izgatott*) Nem kapcsolódhatsz a férjedhez! Nincsenek kööttségek! Önálló vagy. Minek gyerek? Hogy leláncold magad? Nem kell! Rossz, rossz, rossz! Nem akarsz gyereket! Szülni nem jó, fáj! A gyerek hangos, akaratos, bűdös, téged akar, nem enged el, nem kapsz levegőt, elvesz mindent, nem kell! Vár a karrier, vár a hírnév! Művész vagy, sztár vagy, és egyedül érted el. Nem kell! És a szépséged? Nem leszel szép! Megcsúnyulsz! Azt akarod? Ronda lenni? Nem! Nem kell a gyerek! Hallani sem akarok róla! Nincs baba! Rossz gondolat! Rossz!

LOLA (*csend*) Én mégis akarom. Hiányzik, hogy nincs.

PSZICHO Hülye! (*elrohan*)

NEGYEDIK

Apuci érkezik a szobába, ahol is azt látja, hogy röpködnek az asztalok. Megtörtén ül le a budira, elgondolkozva mered maga elé: egy megtört, trapéz mintás pulóveres, szövetrodrágos, házi papucsos tanárember lett belőle. Végez a dolgával, jönne ki, de elakad. Megpróbálja újból, megint nem tud kijönni.

APUCI²   Mi van? *(próbálkozik)* Rohadt Buñuel! Túl sokat agyalok rajta. *(próbálkozik, egyre agresszívabban)* Ki akarok menni! Hahó! *(csend)* Hahó! *(leül)* Becsavarodtam? Vagy csak álmodom? *(megcsípi magát, üvölt)* Ez nem lehet. Ez nem egy film. Ilyen nincs! *(csend)* Hahó! *(csend)* Ezt senki sem hiszi el nekem. *(röhög, leül)* Egy szerencsétlen hülye vagyok. Ez nem az én életem. Ez nem lehet! Nekem meg van írva egy csodálatos élet. Amiben megcsinálok a filmemet, és azért szeretnek. Az én életemben a harmónia az alaphelyzet. Én egyesítem magamban az ellentéteket. Jín és jang. Fény és sötét, ég és föld, meleg és hideg, Buda és Pest. Én egymagam vagyok az egész! *(röhögve sír)* Engem rossz helyre raktak le! Ez nem az én otthonom! Én itt nem vagyok otthon!

Anyuci jön hazza. Apuci fülel.

ANYUCI   Samu! *(csend)* Samu!
APUCI   Itt vagyok.
ANYUCI   Hol?
APUCI   A budin.
ANYUCI   Kijössz?
APUCI   Nem tudok.
ANYUCI   Miért?
APUCI   Nem tudom.
ANYUCI   Gyere ki, Samu!

---

² Utalás Luis Buñuel: *Az öldöklő angyal című filmjére.*

APUCI Tényleg nem tudok.
ANYUCI Bemenjek?
APUCI Gyere!
ANYUCI *(bemegy)* Gyere ki!
APUCI *(próbál kimenni, nem megy)* Látod?
ANYUCI Megőrültél? *(kimegy)*
APUCI Hogy csináltad?
ANYUCI Samu, gyere ki, mert felmegy a pumpa!
APUCI Nem tudok.
ANYUCI Samu, te egy idióta vagy! *(elrohan)*
APUCI *(röhög)*

Stella megjelenik szerelmével. Apuci fülel.

SRÁC Jó a kérétek.
STELLA *(nagyon szerelmes)* Aha.
SRÁC Ősök? Melóznak?
STELLA Aha.
SRÁC Hol akarod? Itt?
STELLA Aha.
SRÁC Tőlem! *(vetkőzik)*
APUCI Stella! Te vagy az?
STELLA Aha... *(eszmél)* Apuci? *(öltözteti a srácot)* Itt van a Csabi.
APUCI Milyen Csabi?
SRÁC Csá, Samu bácsi!
STELLA Hol vagy?
APUCI A vécén.
STELLA Ja!
APUCI Nem tudok kijönni.
STELLA Miért?
APUCI Anyád is ezt kérdezte.
STELLA *(ijedten)* Itthon van anyuci?
APUCI Itthon.
STELLA És mikor jössz ki?

APUCI Nem tudom.
 STELLA *(srácnak)* Tudod, apuci tanár.
 SRÁC Be tetszett szorulni?
 APUCI Be.
 SRÁC Menő! Mint a Buñuel filmben!
 APUCI Ismered?
 SRÁC Ja, szakkörön tanultuk. Azt hittem, ilyen nem lehet igazából!
 APUCI Én is azt hittem.
 SRÁC Tessék vigyázni, hogy legyen vize!
 APUCI Az van.
 STELLA Akkor mi megyünk.
 APUCI Menjetek! Anyuci úgylis...
 STELLA *(szomorúan)* Tudom.
 SRÁC Mi van?
 APUCI Fiam, te el leszel zavarva.
 SRÁC Az gáz.
 APUCI És Bergmanhoz mit szólsz?
 SRÁC Dögunalom.
 APUCI És Kurosawa?
 SRÁC Ki?
 APUCI Chaplin, Fellini, Truffeud? Hallottál róluk?
 SRÁC Nem.
 APUCI Tarantino?
 SRÁC Tarantino király! Kill Bill, Ponyvaregény, Taxi!
 STELLA A Taxi nem.
 APUCI A Taxi tényleg nem.
 SRÁC Azt hittem. *(télből)* Akkor csá!
 APUCI És Jancsót sem?
 SRÁC Őt sem. Magyar?
 APUCI Magyar.
 SRÁC Majd nézek valamit. *(kimennek)*

APUCI *(utánuk kiabál)* De ne a Szegénylegényekkel kezd! *(énekel)* Szegénylegény vagyok én...

Apuci még énekel egy darabig, aztán kijön. Dúdolgat tovább. Anyuci felindultan áll előtte, elballgat.

APUCI Most miért engem nézel?

ANYUCI Kit nézzek? *(csend)* Csinálja fel egy ilyen pattanásos, nemtörődöm, rongyos, tahó kamasz?

APUCI Védekezhetnek is.

ANYUCI Pont te tudod!

APUCI Filmszakkörös.

ANYUCI És?

APUCI Csak mondtam.

ANYUCI Ne mondd!

Bejön Stella, két csuklóján átvérzett, fehér kötés.

APUCI *(zavartan)* Stella!

ANYUCI *(leinti)* Samu!

STELLA *(felemeli két kezét, mutatva a kötést)* Nem akartam meghalni. Szeretek élni. *(csend)* De egyszerűen nem kerülhetem meg ezt az állapotot. Kamasz vagyok! Tudjátok mit jelent ez? Bajban vagyok. És nem gondolom, hogy életemben ez az első krízis. Mert az életem eddig is tiszta gáz volt. Tele problémákkal. Amilyen kedves velem az élet, ezeket most újra fel kell dolgoznom! Hurrá! Emlékszel, anyuci? Még ki sem nyitottam a szemem, de elfogadtalak, bizalommal, mert jó szagod volt és jó volt cuclizni az anyatejet. Te voltál, csak te. Erre most új csapatot kell kiépítenem, haverokat, szerelmeket, egy-két jófej tanárt, olyanokat, akikben tényleg megbízom. El kell szakadnom tőletek. És felnőnöm a helyzethez. Változtatni akarok, de koppanni csak ezután fogok. Nem is kicsit, nem is keveset, de ilyen az élet, ugye? Bármilyen hihetetlen, ezen már sokan átestek. Nekem is sike-

rülni fog. És követek el hibákat. De ki nem? *(csend)* Túl demagóg vagyok? *(csend)* Értitek, miért? Értitek? Értitek?

Stella odarohan anyuciboz, megáll előtte, mintha megütné. Aztán apuciboz, ugyanígy. És újból, egyre gyorsabban, egyre kétségbeesettebben, ide-oda, míg libegve, levegőt alig kapva, megáll kettejük között.

ANYUCI Arra nem gondolsz, hogy mit szólnak majd az emberek? Hogy mit gondolnak rólunk? A családi örökséget hordod a füledben! Ki akarsz minket készíteni?

STELLA *(nem hiszi el anyja érzéketlenségét)* Anya!

ANYUCI Egy hónapig nem mész színházba!

STELLA *(kérdően néz)*

APUCI Ne legyél szigorú, Lola!

ANYUCI Mars a szobádba!

STELLA Ennyi?

ANYUCI És szégyelld magad!

STELLA Ennyi?!

ANYUCI Tűnés!

Stella kimegy. Csengetnek.

ANYUCI Apád az. Meg az új nője. *(gondterhelten leül)*

APUCI *(kimegy)*

ANYUCI *(nézőknek is)* Ilyen az élete egy nőnek? Asszonynak? Feleségnek? Nekem nem ezt ígérték! Nekem mást mutattak. Egy szebb világot, fényesebbet, virágokkal borított, illatos életet. Engem a hírnév várt, nem a mocskok! Igen, igen, egy család az retkes. És ki tisztítja meg? A nő! Hahaha, persze, lehet nevetni, de ki tegye tisztába ezt a romlott közösséget? A nő. Ja, hogy ne tegyek semmit? Könnyű azt mondani, a génjeinkben van. Ami rossz, azt ki kell javítani. Hogy nézhetném, hogy a fotel alatt hever egy koszos zokni! Mi nők, a munkásosztály, ezt nem nézhetjük tétlenül! Ja, hogy de? Hát nem! Tessék! *(egy zoknit dob a földre)* Na? *(meredten néz)* Kibírom! *(csend)* Kibírom? *(ránéz)* Ott hever, és csak nézem. *(remeg)* Nem érdekel, legyőzőm magam!

(*nagyon remeg*) Könnyű. (*vakarja magát*) Heverjen csak a tiszta padlón az a koszos, büdös, kétnapos, balos zokni! Csak egy zokni. (*kaparja magát*) Nem veszem fel! (*felugrik, felveszi, szorítja*) Hagyjam? Hát nem! Mozdul a testem, ha diszharmóniát lát. Az asszony a föld négere! Rab-szol-ga-ság. Érted?

Jönnek vissza: apuci, mama és papa.

MAMA Együtt vagyunk apósoddal. Kipróbáljuk, milyen lesz együtt.

ANYUCI (*felháborodottan*) Anya!

PAPA Anyád egy csoda, egy porszívó, egy habverő, egy mives kézimunka!

Mama és papa egymásnak esnek, hevesen, hangosan szeretkeznek.

ANYUCI Anya! Ezt azonnal hagyjátok abba! Bejöhet a gyerek!

Mama és papa rendbe szedik magukat, mindenféle ruhadarabokat szórnak szét a földön.

MAMA Stella már nem gyerek! Kishölgy, te nagyon maradi vagy. Ne kezeld kislányként azt a nagylányt!

PAPA Már dudái vannak, könyörgöm!

APUCI Beszorultam a budiba. (*nem figyelnek rá*)

MAMA Kishölgy, valamit kezdened kéne magaddal! Belesavanyodsz magadba! Mi lesz veled, ha már nem leszek?

PAPA Bizony, bizony, és mondá: kinek a leánya vagy te?

APUCI És az asztal is repült. (*nem figyelnek rá*)

MAMA Nem emlékszem, hogy ilyen embernek neveltelek volna, kishölgy. Úgy rémlik, világmegváltásról álmodtál, hírnévről, máságról. Mi ez az iszonyatos végeredmény?

ANYUCI (*kétségbeesetten*) Én nem ezt akartam. Ez lett!

PAPA Fiatalnak kell maradni, lányom! Fiatalnak!

MAMA Menjünk, édes, akarlak! (*csóké*)

PAPA Te tűzgolyó, te porzóm mannája! (*elrohannak*)

Anyuci takarít. Apuci nézi. Látszólag mindketten megnyugodtak.

ANYUCI Mi van, elbambultál?

APUCI Téged nézlek.

ANYUCI   Ja?

APUCI   *(nézi, elmosolyodik)*

ANYUCI   *(kedvesen)* Mi olyan vicces?

APUCI   Téged nézlek.

ANYUCI   Már mondtad. És?

APUCI   Te voltál nekem a nő. Csupa nagybetűvel. *(leül)* Emlékszel?

ANYUCI   Mikor volt már! *(apuci lábai között takarít)* Emeld fel a lábad!

APUCI   *(felemeli)* Gyönyörű voltál. Nézem Stellát, s téged látlak. Naiv, mosolygós, kedves, vonzó, igazán szép. Amilyen te voltál. Sírnom kell! *(sír)*

ANYUCI   *(már nem figyel rá)* Ennyi kosz a világban nincs!

APUCI   Emlékszem mindenre. Ahogy hozzám bújtál, selymes volt a bőröd, puha a hajad, és az illatodat szívtam magamba, hogy örökre megmaradjon! Szép emlék.

ANYUCI   *(kérdően néz rá)*

APUCI   *(nézi anyuci meztelen lábát, ahogy fellép a fotelra)* Micsoda lábad volt! Olyan lábfejet Leonardo se tudott volna alkotni. Az íve, mint egy természeti csoda, a lábujjaid pedig olyan harmóniában simultak egymás mellett, mint egy hárfa húrjai. Dallama volt, Lola! Hogy szerettem szopogatni a lábad!

ANYUCI   Samu! Kérlek!

APUCI   *(elkomorodik)* És most? Nézz már rá! Paták. Ha meg kellene érintenem, elhánynám magam! Az egész lényed taszít. Jézusom, te nem lehetsz az a Lola! Undorító vagy. Te pikkelyes lettél? Levedletted a bőröd? Kiszáradtál? És mi az a szőrösöm a fejedben? Mi? Olyan az összes végtagod, mint egy jeti téli bundája a jégkorszakban. És szájszagod van. Ne beszélj hozzám, ne lehelj rám! Ne nézz rám! Nem akarlak. Két idegen vagyunk. Idegenek. Kimosod a szaros alsógatyám, kivasalod a leárazott ingeimet, megfőzöd az ízetlen vacsorákat. *(anyuci halkan sír)* Ülünk a tévé előtt, és nem nézünk egymásra. Mert nem érdekel. És én sem érdekellek.

ANYUCI *(sír)*
 APUCI *(csend)* Most mi van?
 ANYUCI Nagyon megbántottál. Nagyon-nagyon.
 APUCI Ne sírj! Így kiborultál?
 ANYUCI Igen. Mert egyáltalán nem ízetlen. Nagyon finomakat főzök.
 Tudod jól!
 APUCI Igazad van. Ne haragudj!
 ANYUCI Megbántottál.
 APUCI *(megöleli)* Gyere ide! Ne maradjunk! Ha eddig kibírtuk, most már fél lábon is.
 ANYUCI *(sírva-nevetve)* Mint a gólyák?
 APUCI Mint a gólyák.
 ANYUCI De nem költözöl el, ugye?
 APUCI Nem. Itt maradok. A mi kicsi Stellánk felnőtt. Itt hagy minket.
 Néhány év, s ki marad nekünk? Csak magunk. Nekem te.
 ANYUCI Nekem te.
 APUCI Nem kell ide szerelem. Nem kell rajongás, tisztelet, odafigyelés.
 ANYUCI Az sem kell?
 APUCI Csak éljünk egymás mellett!
 ANYUCI Egymás mellett.
 APUCI Már nem is kívánlak.
 ANYUCI Én néha még.
 APUCI Nem!
 ANYUCI És csók?
 APUCI Az sem.
 ANYUCI Az sem.
 APUCI Így lesz jó.
 ANYUCI Igen, Samu. Így lesz jó. Köszönöm, hogy vagy nekem. Jó veled.
 APUCI Összetartozunk.
 ANYUCI Össze.

Csend.

APUCI Mi lett volna, ha nincs Stella?

ANYUCI Stella nélkül?
APUCI Mi lett volna?
ANYUCI Mi?
APUCI Ki tudja, tán híres lennék!
ANYUCI Én is.
APUCI Hírnév! *(sóbajt)*
ANYUCI *(sóbajt)*
APUCI Azért az hiányzik.
ANYUCI A hírnév.

Kimennek.

ÖTÖDIK

Stella táncol, balett mozdulatokkal, idétlen karmozgással, kezében egy-egy férfi és nő bábuval. Utca. Emberek rohannak egymás mellett, személytelenül, leszegett fejjel. Köztük van Samu és Lola is. Majd hirtelen egyesével beszállnak egy lifitbe. Mindenki telefonál, összebeszélnek. (Minden fekete-fehér. Stella végig jelen van, de a többiek nem látják.)

SAMU Nem, a fiú már megöregedett. Legyen mondjuk a Stohl Buci! Hegy, naplemente, nagytotál. A fiú vánszorog. Közeli, néz. Öreg érkezik, tereli a bárányait. Fiú letérdel. Svenk a legelő bárányokra. Öreg a térdelő fiú fejére teszi kezét. Ide valami trükk kell, hogy megcsillanjon a kéz. A távolba mutat: ott találsz apád, menj! Nagytotál, svenk a vérvörös égre. *(bont, tárcsász)*

LOLA *(sír)* Ma megint láttam! Igen, őt láttam! *(bont, tárcsász)*

PAPARAZZI A férje az anyósa lányával. Az anyja a lánya anyjával. A felesége az anyósa vejével. Értem. *(bont, tárcsász)*

NŐ *(izgatottan)* Itt van! Ő! *(bont, tárcsász)*

SAMU Négyre ott vagyok. *(bont, tárcsász)*

PAPARAZZI Az anyja a férje feleségével. A felesége a szomszéd szomszédjával. Értem. *(bont, tárcsász)*

SAMU Tudom, apa, de nem megyek, dolgozom. *(bont, tárcsász)*

LOLA *(sír)* Sohasem fogom elfelejteni! Miért hagyott el? *(bont, tárcsász)*

PAPARAZZI A férj a felesége férjének párjának párjával. Az anyja a lánya anyjával. A feleség is. A férje. *(bont, tárcsász)*

SAMU Kicsim, most nem tudok menni.

LOLA *(sír)* Egyedül vagyok. Hiányzik az anyukám!

SAMU Tudom, kicsim, de dolgozom.

LOLA *(sír)* Gyere haza, mert nagyon sírok!

SAMU Ne sírj!

LOLA *(sír)* Anyuka már a mennyekben van!

SAMU Alig hallak, nincs térerő. Liftben vagyok.
LOLA Én is. Úgy hiányzol.
SAMU Sietek.
LOLA Tényleg?
SAMU Puszipuszi!
LOLA Puszipuszi!

Mindannyian kiszállnak.

Vidámpark. Függöny mögött árnyalakok: bobóc, szonglőr, kurtizán, zenész. Samut emlékképek gyötörrik, keres valakit. Begurul egy kisbicikli. Összeomlik, magába roskad.

SAMU *(ordítva)* Egy szerencsétlen hülye vagyok. Ez nem az én életem. Ez nem lehet! Nekem meg van írva egy csodálatos élet. . Amiben megcsinálom a filmemet, és azért szeretnek. Az én életemben a harmónia az alaphelyzet. Én egyesítem magamban az ellentéteket. Jin és jang. Fény és sötét, ég és föld, meleg és hideg, Buda és Pest. Én egymagam vagyok az egész! *(röhögve sír)* Engem rossz helyre raktak le! Ez nem az én otthonom! Én itt nem vagyok otthon!

A függöny mögül megszólal Lola. Az árnyképek eltűnnek, Samu otthon van. Lola ugrik a nyakába.

LOLA Megjöttél, Samu?
SAMU Megjöttem. Megnyugodtál?
LOLA Anya meghalt. El kell fogadni! Hívtak egy joghurt reklámba.
(kézmozdulat!)
SAMU Az jó. Azt szeretted.
LOLA Elvira mindjárt itt van, addig letusolok. *(félre vonul)*
SAMU *(savanyúan)* Tisztítsd magad, édes! Lola...

Lola elhúzza a zuhanyfüggönyt, levetkőzik, zuhanyozik. Samu bekapcsolja a CD-lejátszót. Egyik szám sem tetszik neki, válogat, válogat, majd kikapcsolja.

SAMU *(ordít)* Tina, Julia, Joanna, Dolly, Lola, Lola, Lola! Elegendem van az összes nőből!

Érkezik Elvira, megáll, egyre jobban felbeviül, majd nekiírt Samunak.

- ELVIRA Samu!
- SAMU *(ideges)* Ne most! *(fejével int)* Itthon van.
- ELVIRA *(lenyugszik)* Értem.
- SAMU Nos?
- ELVIRA Változtatni kell.
- SAMU Nem értem, mi változott?
- ELVIRA A körülmények. A fogyasztó éhes, többet és többet akar. Ez a társadalmi szerződés manapság. Adni és kapni. Többet adni, többet kapni. Mindennek ára van. Ez a bulvármédia krédója.
- SAMU De mit még?
- ELVIRA Jelen kell lenni a médiában! Még jobban, még többet!
- SAMU Mindenem kiadtam már. Három tévé közvetítette élőben Lola implantátumán-cseréjét! Micsoda dudák voltak! Kár, hogy nem bírta a terhet!
- ELVIRA Hiba volt.
- SAMU És a spermabank reklám a neten?
- ELVIRA Gyönyörű volt az a maszturbáció, mértékét és mennyiségét tekintve egyaránt.
- SAMU *(ellágyul)* Magára gondoltam, Elvira. Mindig egy ilyen feleségről álmodtam! *(nevet)* Ha nem lennék nő, elvenném magát! *(Elvira elpirul)*

Lola jön be, fűrdőköpenyben, fején törölköző turbán.

- ELVIRA *(újból energikus)* Eltelt azóta félév! Adni kell!
- SAMU Egy reggeli műsor? A színésznő és a díjazott reklámfilm-rendező?
- ELVIRA *(kacag)* Reggeli műsor? Kacagnom kell!
- LOLA Betöröt fog Samu, fűnyíróval megöli? Vér, hősiesség, gonoszt legyőző jó?
- ELVIRA Mindennapos.
- SAMU Elveszett gyerek az utcában? Lola megtalálja, megetetjük. Nyomozás a szülők után?

ELVIRA *(felkapja a fejét)* Nem rossz!

SAMU Mi nem rossz?

ELVIRA Gyerek. A bulvár szentháromsága: kutya, pina, gyerek!

SAMU *(kíváncsian)* Milyen gyerek?

LOLA *(rémulten)* Milyen gyerek?

ELVIRA Kell egy gyerek! A fogantatás pillanata élőben!

SAMU Majd a szülés lájvban! Remek!

ELVIRA Esetleg császár?

LOLA *(suttogva)* Gyerek?

ELVIRA *(aggodalmasan)* A művésznő hány éves?

SAMU *(rémulten)* Tényleg, ebben a korban még lehet?

ELVIRA Az orvostudomány talán...!

SAMU *(felugrik)* Pedig ez egy remek ötlet!

ELVIRA *(könnyes szemekkel)* Az, bassza meg!

Lola a földre veti magát, nyög, ordít, vonaglik, nyöszörög. Hirtelen felül, a nézők felé fordul.

LOLA Ezt a vonaglást tizennyolc éve láthatták tőlem, Debrecenben, Perényi rendezés, micsoda előadás volt, „Nem félünk a farkastól”, én játszottam Honey-t, én alakítottam, akkor akartunk először gyereket Samuval, de féltem, fiatal voltam még, nem tehettem meg akkor, nem lehetett, nekem a testem a kenyerem, ugye, Samu? Ugye?

SAMU *(szürke tekintettel bólogat)*

Lola nagyon megviselt, támolyog, tétován beszél, mintegy álmvilágban.

LOLA³ Harangok szóltak. Csengtek-bongtak. Harangokat hallottam. Nem tudtam aludni... a harangoktól. Hány óra?

SAMU *(csendesen, öntudatlanul)* Hagyj békén.

LOLA Aludtam, és egyszerre csak... bongani kezdtek a harangok... csengtek-bongtak... kisharangok... nagyharangok... bim-bam-bum! Olyan furcsát álmodtam... és megijedtem! És... úgy fáztam. Olyan hideg volt... huzat. Én pedig feküdtem... és a taka-

³ Részlet Edward Albee: *Nem félünk a farkastól* című színművéből. (Elbert János fordítása.)

ró folyton lecsúszott rólam, pedig húztam vissza magamra... és valaki bejött a szobába... *(rémülten)* Nem szabad bejönni... senkinek... mert én... meztelenül fekszem! Nem!... Nem akarom... egyet sem akarok... menj innen... *(sírva fakad)* Nem... nem... nem akarok gyereket... nem akarok... gyereket. Félek! Nem akarom, hogy fájjon. Könyörgök! *(lezuban a földre)*

SAMU *(egyre hangosabban)* Nem lesz itt már gyerek! Nem lesz itt már gyerek! Nem lesz itt már gyerek! Nem lesz itt már gyerek!

LOLA *(zokog)* De már szeretnék! Nagyon akarom! Nagyon kell nekem! Hiányzik, nagyon hiányzik! Miért hagytad, miért hagytad, hogy megtegyem, miért hagytad, hogy elvegyék? Miért?

SAMU *(szárazon)* Nem lesz itt már gyerek!

ELVIRA Nem lesz?

SAMU Sohasem lesz nekünk.

LOLA *(csendesen)* Sohasem lesz.

Lola lassan elterül a földön. Lábeg, egész teste hullámzik. A háttérből Stella lépdel, mosolyog. Csend.

ELVIRA *(feláll)* Kár.

SAMU Nagy kár.

ELVIRA Valami más kell akkor! *(kimegy)*

SAMU Valami más...

Samu lefekszik Lola mellé a földre. Átöleli, némán fekszenek. Stella leül melléjük, egy gyerek mondókát ismételtet.

STELLA Jöjj be hozzám, szép madárka, nem zárlak én kalitkába. Mikor akarsz, elröpülhetsz, ha kedved lesz, visszaülhetsz.

Együtt kimennek.

HATODIK

Öreges, konzervatív otthon. Apuci jön be, leül az asztalhoz, egy fémvécére. Újságot olvas, nagyokat nyög. Anyuci terít, közben nagyokat sóhajt. Kezein vastag kötés.

APUCI   *(csengetnek)* Anyád.

Anyuci kimegy, jön vissza anyjával, aki már teljesen szétszabatta testét, lábát nem tudja összezárni, alig tud menni.

ANYUCI   *(mamának)* Sámuel nincs jól.

MAMA   Megint a savad?

APUCI   Csókolom, anyuka. Gyönyörű, mint mindig.

ANYUCI   Hol van ez a lány?

APUCI   Hagyjad, készüljön csak! Tizenennyolc éves! Mi is voltunk tizenennyolc évesek. *(sír)*

MAMA   Párizs már nem az, ami volt.

APUCI   Párizsban járt, anyuka?

ANYUCI   Tavasz van, tudod.

APUCI   *(szentimentálisan)* Megmarad Párizs.

ANYUCI   Nekünk megmarad.

APUCI   Lola, ha te nem lennél! *(sír)*

ANYUCI   Csak te vagy nekem, Sámuel. *(csengetnek)* Apád. *(kimegy)*

APUCI   Jól van, anyuka?

MAMA   Az állkapcsom még nem stabil. És ez a hüvelyprotézis is kellemtelenül gyógyul.

APUCI   Nehéz lehet. És működik?

MAMA   Önsíkosító, bízom benne. Kellemes lesz, azt mondják.

Jönnek be: papa és szerelme, Suzuzi. Mögöttük anyuci vánszorog. Papa füleiből vattapamacs lóg ki.

SZUZI   Szió, Samuka!

PAPA   *(Samunak)* A savad?

APUCI   Az. És te?

SZUZI Papónak minden ejakulációnál bevérzik a füle.
PAPA Hittel él az ember.
SZUZI Olyan cuki vagy, papó! *(csóké)*
PAPA Megböklek, te vadmacska! *(dörgölődznek)*
MAMA Hol van már ez a mi kis ünnepeltünk?
SZUZI Annyit készül, mint egy mennyasszony!
PAPA A kocsi hogy áll, Szemikém?

Papa mamának udvarol, amit Szuzsinak nem nagyon tetszik.

APUCI Egy vagyon lesz! Az egész jobb oldala leszakadt.
ANYUCI Ezek a mai autók!
APUCI Legalább én megmaradtam. Az is valami ebben az őrült világban.
SZUZI Azért oda kell figyelni, hogy rendesen megcsinálják!
PAPA A fényezésre különösen!
ANYUCI Egy vagyon lesz! A biztosító nem fizet.
APUCI Én voltam a hibás, ezen ne is rágódjunk.
ANYUCI Ki a hibás, ki nem hibás! Ki tudja azt manapság!
APUCI Az ember hallgatja a híreket, hát persze, hogy elborul az agya, egy apró figyelmetlenség, és ott a fa.
ANYUCI Egy tölgy.
MAMA *(sajnálkozva)* Az a szép autó!
PAPA Még az én szívem is belesajog.
APUCI És a jobb reflektort meg kell rendelni!
PAPA Eltűnt a jobb reflektor?
MAMA A jobb reflektor?
ANYUCI Nem találták a jobb reflektort, anya.
APUCI Kemény az élet. *(csend)*
PAPA Főzheted a pépeseket, Lolácska! *(nevetve utánozza a fogyatékosokat evés közben)*
ANYUCI De papó! *(azért ő is röhög, csípőficamosként lépke)*
SZUZI Sokat lábatlankodik itt. *(röhög, közben sántikálva körbeszalad)*

MAMA Párizsba se vittem el. A Notre Damme-ba. *(röhögve utánozza a toronyórt)*

APUCI Man in Black, Edgar! *(utánozza a furcsa mozgást)*

Mindenki nagyon nevet, végül levegő után kapkodva elbalkulnak. Újból szent arcot öltenek képükre.

ANYUCI *(kiabál)* Gyere már, Stella!

Csend. Érkezik Stella. Az autóbalesetben lerokkant, menni alig tud, végtagjai nem mozognak, nyitott szájából csorog a nyála, jobb füle helyén gézpelenka.

APUCI Az én nagy lányom! *(sír)*

ANYUCI Ülj ide, Stella!

MAMA *(kétségbeesetten)* És a gyöngy fülbevaló is eltűnt!

Stella középre ül.

STELLA *(nagyon nehezen beszél)* Köszönöm, hogy eljöttetek!

PAPA *(Szuzinak)* Mit mond?

SZUZI Jaj, Papó, ne bánts már ezt a szerencsétlent!

PAPA De nem értem, nem artikulál rendesen.

MAMA Kész nő lett belőled, kisunokám!

ANYUCI Mintha téged látnálak, anya!

APUCI Együnk, aztán majd ünnepelünk!

Anyuci tálal: minden tányéron valami nagyon barna étel.

APUCI *(gyanakodva nézi)* Mi ez a szar?

ANYUCI Ne finnyáskodj, Sámuel!

APUCI Én ebből nem eszek! *(félretolja, ropit vesz elő zsebéből)*

PAPA Az Úr adta, csak ő is veheti el. *(eszi)*

SZUZI Jaj, de undi! *(eszi)*

MAMA Hozz nekem egy szívószálat, kishölgy, még nem stabil az állkapcsom!

Anyuci kimegy. Stella is eszik, de csöpög szájáról az étel. Mama törölgeti.

MAMA Szépen egyél, Stella, ne disznólkodjál itt nekem!

STELLA Nehezen tudok enni, mert sérült az idegrendszerem is.

PAPA *(Szuzinak)* Megint nem értem.

SZUZI Egyél, papó, ne értetlenkedj!

ANYUCI *(törölgeti Stella ruháját)* Én mosok rá, ápolom, de nem tudom, meddig bírom még.

APUCI Ügyesen egyél, kislányom!

ANYUCI Neked könnyű onnan ugráltatni, semmit nem tennél a családodért, semmit!

APUCI Megint kezded, édesem, megegyeztünk, hogy már kibírjuk egymás mellett. Bevetted a gyógyszeredet?

ANYUCI Ezt nem lehet kibírni!

APUCI Mert egy idegbeteg vagy!

ANYUCI Hogy mehettem hozzá egy ilyen heréhez!

MAMA Most kell ezen sopánkodni? Én megmondtam már akkor, hogy elbaltáztad, kishölgy.

PAPA Mit baltáztott el?

MAMA Papó, hisz te is tudod. A te fiad egy nulla.

SZUZI Lola anyukáját megkérem, hogy ne papózza papót! Senki sem papózhatja papót! Ugye, papó? *(durcásan sír)*

STELLA *(viccesen)* Csacsi öreg papó!

PAPA Mit mondott? Én nem értem!

APUCI Csacsi öreg papó!

PAPA Öreg ám a lankadt pöcsöd, te pöcsfej!

APUCI Nem vagyok.

MAMA *(anyucinak)* Mit is várhattál ezektől!

ANYUCI Tudom, anyuka, tudom.

APUCI Az én házamban engem ne ezekezzen le senki!

MAMA Mint az apja!

STELLA Légy szíves ne veszekedjete a születésnapomon!

PAPA *(lecsapja a kanalat)* Én akkor sem értem, mit mond!

SZUZI Mert csak nyamnyog.

ANYUCI Miért is maradtam melletted!

APUCI Milyen mellettem? Azt a töketlen zsarut sajnálod?

ANYUCI *(gúnyosan)* Milyen zsarut! *(elszántan)* A Pistit sajnálom! Kért, könyörgött!

APUCI A Herner Pisti? Csak nem?
 PAPA *(Samunak)* Félrekúrt a nejed?
 ANYUCI Csak egy alkalom volt.
 APUCI Te felcsinálttad magad?
 ANYUCI Közönséges vagy, Sámuel!
 APUCI Én? Akire szarvakat aggattál? Még neked áll feljebb?
 PAPA Már bocsáss meg, Szemikém, de nem is neked.
 ANYUCI Én odaadtam neki magam, mert ő akart. De mégis maradtam veled, a fogadalom miatt, és a leányom miatt!
 APUCI *(elkomorul)* Azért felesleges volt.
 ANYUCI *(nem érti)* Mi?
 APUCI A lányod miatt felesleges volt.
 ANYUCI *(suttogva)* Mi volt... felesleges?
 APUCI Lola, ülj le, mondanom kell valamit!
 ANYUCI Megijesztesz, Sámuel. *(leül)*
 APUCI Lola, én szerettelek, még most is szeretlek, csak másképp. Tisztelek is, ezért kell most őszintének lennem.
 ANYUCI Igen?
 APUCI Lola! *(csend)* Stella nem a te lányod.
 ANYUCI Tessék?
 APUCI Nem te vagy Stella édesanyja.
 ANYUCI De... ez nem lehet. Hiszen... Stellát én szültem. Tízennyolc évvel ezelőtt. Sámuel, kérlek!
 APUCI Lola, Stellát nem te szülted. Akkoriban, talán emlékszel, drámatagozatos fiatalként, természetes volt, hogy gyakran váltottunk kapcsolatot. Mikor azon az estén... hogy is mondjam: összejöttünk, nekem még voltak lezáratlan érzelmeim.

Mindenki feszült döbbenettel figyel.

APUCI Más az anyád, Stella, nem az, aki felnevelt. Bocsássatok meg! Bocsássatok meg! *(zokog)*
 ANYUCI Én... én... ezt nem értem. Én szültem meg a lányom. Mindenre emlékszem! A fájásokra, hajnalban mentünk be a kórházba,

négy órát vajúdtam, emlékszem a fájdalomra, emlékszem, amikor már látszott a kicsi feje, emlékszem, ahogy kihuppant! Emlékszem az illatára, arra a forró, édes gyantaszagra, emlékszem az ölelésre, ahogy szorítottam magamhoz! Nézz rá, Sámuel! Ő az én lányom!

APUCI Nem, Lola, ő nem a te lányod. Tudom, hogy fáj!

ANYUCI Az nem lehet!

APUCI Neked nincs lányod, Lola.

Zokogás.

Hirtelen elcsendesül minden, mindenki mozdulatlaná merevedik, kék fényben úszik a színtér. Erős fénysugár közepén, a fémketrecből bevonul Ő, a lila lélek! Bobóckodik: hol nagyon komoly, hol félelmetes, hol nevetve táncol, de végül elszánt, határozott tekintettel áll meg Stella mögött.

Ő *(csenget csengőjével)* Stella!

STELLA *(még nebezen beszél)* Te mit keresel itt?

Ő *(utánozva)* Nyamnyamnyam... Jaj, ne csináld már, tudsz te beszélni!

STELLA *(érthetően beszél)* Miért jöttél? *(elszalad előle)*

Ő Ezt hoztam neked.

Egy lezákadat fényszórót ad neki.

Ő Benne van a gyöngy fülbevalód.

STELLA Mit akarsz?

Ő Beszélgetni. Veled.

STELLA Nem!

Ő Stella! Te is tudod, hogy döntened kell!

STELLA Ezt akarom.

Ő *(gúnyosan)* Ezt? Nem látsz a saját szemedtől? Ezt a nyomorult életet akard? Ezt? Mondj egy olyan indokot, amivel meggyőzhetnél! Csak egyet mondj!

STELLA Nem nyomorult ez az élet. Tele van gyönyörű pillanatokkal! Szeretek itt élni. Nincs ennél jobb!

Ő Velük? Velük akard elkezdni?

STELLA Velük.

Ő Mindent megmutattam, láthattad, milyen lesz. Így is akarod?

STELLA Így is.

Ő Az élet oly' gyakran rideg! Jéghideg, mint a fém.

STELLA Nem!

Ő Te tudod!

STELLA Hiszek benne, hogy lehet ez jó! *(csend)* Én ide tartozom. Az élet szép! Az élet így szép!

Ő *(elgondolkozik)* Csak egy játék. *(csettint)*

Mindenki ébredszik. Anyuci nyöszörögve vonszolja magát a földön. Apuci érdeklődve odalép a lélekehez.

APUCI Te... te egy olyan izé... papnő vagy? Vagy isten? Vagy valami olyasmi?

Ő Olyasmi.

APUCI Megkérhetnélek egy szívességre?

Ő *(unottan)* Persze.

Ő megérinti apuci halántékát, aki rázkódni kezd, egyre vadabbul, majd a földre esik, de ott is rángatózik.

APUCI Sikerült! Tényleg van ilyen! Apa látod? Én mindig elhittem! Én mindig hittem!

Mindenki egyszerre beszél. Anyuci szenvedve egyre csak ismétlgeti, hogy Stella az ő lánya, másé nem lehet stb. Papa példabeszédet mormol, mama egyre hangosabban röhög. A hangzavarból apuci monológja a legérthetőbb. Ő viccesen táncol a szenvedők között.

Ő Ég a gyertya, ég. El ne aludjék! Aki lángot látni akar, mind leguggoljék!

ANYUCI Én emlékszem mindenre! Én szültem! Belőlem van a kislányom! Én adtam neki életet! Nem lehet, hogy más! Az enyém! Az enyém!

PAPA Ezután fölment a hegyre, és magához hívta azokat, akiket akart. Ezt a tizenkettőt rendelte: Simont, akinek a Péter nevet adta, Jakabot, Zebedeus fiát, Jánost, Jakab testvérét, ezeket elnevezte Boanergesznek, vagyis a mennydörgés fiainak, And-

rást, Fülöpöt, Bertalant, Mátét, Tamást, Jakabot, Alfeus fiát, Tádét, a kánai Simont és az iskarióti Júdást, aki később elárulta.

APUCI *(hadarva)* A fiú odalépett apja elé. Mintha tükörbe nézne, önmagát látta az idegenben. Érezte, hogy hozzá tartozik. Érezte, hogy ők ketten egyek. És várta, hogy az apa megszólítsa, hogy kimondja végre! De az csak állt, nézte a másikat, és nem ismerte. Nem ismerte fel, mert sohasem látta, sohasem hiányolta, az apának csak idegen volt az a rongyos ruhás férfi, aki valamikor a fiú volt, a fiú, aki csak arra várt, hogy egyszer azt hallja apjától: fiam!

STELLA Maradhatok?

Ő *(nevet)* Ha ennyire akarod!

STELLA Mit kell tennem?

Ő Gyere!

A lila lélek és Stella háttal állnak egymásnak, két kezük összeér, Stella arccal a nézők felé fordul. Két kezét oldalt tartva tátog, mert mögötte a lélek beszél, így az ő hangját halljuk.

STELLA És most?

Ő Mondd el nekik!

Stella megszólítja szüleit.

STELLA⁴ *(a lila lélek hangján)* Ki nevet a végén? *(önmagára mutat)* A kölyök. *(sóbajt)* Jelenetek egy házasságból. *(végigméri szüleit)* Apa. A nő kétszer. *(csend)* Jótanácsok kamaszoknak: kegyetlen bánásmód. Kegyetlen és szokatlan. Rossz álmok, rossz nevelés, rossz társaság. Sok hűhó semmiért. *(rájuk néz)* Ripacsok! A lé meg a Lola. *(bümmög)* Jóembert keresünk. *(gúnyosan)* A Herner Ferike faterja? Faroktól fölfelé. Siráj! *(elbalkul)* Pokolba a szerelemmel! Finito. *(csend)* Örökség. *(csend)* Nem félünk a farkastól. Sose halunk meg. *(csend)* A karnevál utolsó éjszakája. Leány gyöngy fülbevalóval. *(bosszan néz)* Hírnév. Fame. *(anyucinak)* Megáll az idő. *(apucinak)* Játssz újra, Sam! *(elindulnak)*

---

⁴ Film- és drámacímekből szőtt monológ.

STELLA   *(súgva)* Most kezdődik... *(sötét)*

UTÁNA

Park, zöldellő fákkal, a háttérben egy sörös (Stella Artois) és egy óvszer-automata. Lola és Samu ül egymás mellett.

ANYUCI Akarsz most?

SAMU Szerinted?

ANYUCI Akkor?

SAMU Akkor? *(odabújik a lányhoz)*

ANYUCI Van nálad?

SAMU *(keresgél)* Hoppá, kifogytam.

ANYUCI *(az automatára mutat tekintetével)* Van apród?

SAMU *(keres, talál)* Egy százaz! Ez jó befektetés lesz.

ANYUCI Siess!

SAMU Sietek.

Samu felugrik, az automatákhoz szalad. Lola szerelmesen néz utána, lassan lefejtí válláról topját.

Samu meghúzza a sörös üveget, üres. Dobná az aprót az óvszer-automatába, amikor észreveszi a másikat. Üres sörösüvegére néz, az óvszerekre, Lolára, majd újból körbe. Sötét. Függöny.

Budapest, 2008.

Ajánlott filmek listája:

Casablanca

Öldöklő angyal

Nem félünk a farkastól

Fame (Hírnév)

Jelenetek egy házasságból

A nő kétszer

Rossz nevelés

Ripacsok

Macerás ügyek

A lé meg a Lola

Megváltó szex

Káosz

Megáll az idő

Játszd újra, Sam!